

[Gade]

ren også begyndt at bruge den formulering, og så vil jeg egentlig gerne have at vide, hvad regeringen mener med det.

Vi må have kød og blod på formuleringen. For SF er det ikke nok at sige, at vi åbner EF, for at flere lande kan blive medlemmer. Det er godt nok, og det støtter vi, men det er en udmøntning af den dagsorden, der blev vedtaget i december om nye beslutningsformer og samarbejds mønstre mellem EF- og EFTA-lande og lande i Østeuropa, vi mangler en konkretisering af.

Den vigtigste opgave er at undgå, at de nye demokratier i Centraleuropa ender som Vesteuropas baggård. Derfor bør de nye samarbejds mønstre sikre fælles minimumsregler på miljø-, arbejdsmiljø- og dele af socialområdet.

Vi har nu chancen for at bringe diskussionen om fremtiden og spørgsmålet om at gøre Europa mere helt og mere åbent samarbejdende op i EF.

Vi må have klarhed over Danmarks politik på dette område, og jeg frygter faktisk, at hvis vi ikke får bragt den dagsorden ind i EF-diskussionen, kan vi altså stå tilbage om få år i en situation som beskrevet af en repræsentant for det grønne parti i Ungarn, der sagde, at Centraleuropa kan risikere at få de værste aspekter både fra statssocialismen i Østeuropa og kapitalismen i Vest.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

I relation til hr. Gades spørgsmål vedrørende EF vil jeg også gerne stille et par spørgsmål om EF-problemerne, fordi den konservative ordfører overraskede mig meget ved at udtale om den dagsorden, der er foreslået af regeringspartierne, at det var noget helt nyt og overraskende, at man talte om tilpasning af skattesystemet til EF's indre marked.

Mig bekendt er det mere end et år siden, Økonomiministeriet lavede en lang rapport bl.a. til Markedsudvalget om, hvordan tilpasningen skulle foretages, og om, at det måske kunne koste helt op til 40 mia. kr., men at det måske kun behøvede at blive 20 mia. kr. osv. Det havde vi en lang diskussion om. Det er ikke noget helt nyt. Socialdemokratiet havde taget hensyn til det i sit forslag »Gang i 90'erne«, og regeringen talte vel også om det i sin plan.

Vismændene har sagt, at der ikke er plads til skattelettelser før efter 1995, og når vi nu skal til at tilpasse skattesystemet til EF's indre marked, kan fru Connie Hedegaard så ikke være enig i, at vi er nødt til at se meget på de immobile skatter – de skatter, der ikke kan flyttes over grænsen – for vi er nødt til at bevare de indtægter, vi har. Vil det så ikke netop blive lejeværdibeskatning, ejendomsbeskatning, beskatning af røgudslip og andre miljøafgifter, der vil blive det centrale? Hvad vil Det Konservative Folkeparti pege på, når vi nu skal i gang med det helt nye, nemlig at tilpasse skatterne til det indre marked? Helt nyt er det ikke, for så vidt jeg husker, lå der bl.a. i regeringens finanslovaftale, at der skulle afsættes 1,1 mia. kr. til en begyndende tilpasning, men af de 1,1 mia. kr. er, så vidt jeg har forstået, spist 700 mio. kr. af en boligløsning. Er snakken om det indre marked og skatter i virkeligheden ikke så alvorlig for De Konservative? Er det kun noget, man siger ved festlige lejligheder og glemmer igen kort efter?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil da også gerne have et svar på det spørgsmål, som hr. Bjørn Westh har stillet, men når jeg går herop igen, er det også for at spørge Socialdemokratiet, om det er klar socialdemokratisk politik, at man ikke arbejder for endegyldigt fastlåste valutakurser, at man ønsker, at Danmark før topmødet i Dublin markerer, at Danmark ikke vil have, at EF-Parlamentet får lovgivende magt, og at man siger nej til flertalsafgørelser i udenrigspolitikken. Det har jeg fået indtryk af er socialdemokratisk politik, men når nu hr. Bjørn Westh har været på talerstolen, var det måske en lejlighed til også at få det præciseret i denne debat.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Hvis man skal give et kort svar, må det være, at der ikke vil være noget, som vi på forhånd siger at vi ikke vil forhandle om. Jeg synes sådan set, at problemet med de skattereformforhandlinger, som alle erkender er nødvendige, er, at Socialdemokraterne og mange andre på det seneste har stillet en masse forhåndsbetingelser. Jo før vi får ændret vores skattestruktur, jo før vi får kigget på fordelingen mellem per-